

Wyrok z dnia 19 stycznia 2000 r.

I PKN 481/99

Naruszenie art. 30 § 4 KP może polegać na niewskazaniu w ogóle przyczyny rozwiązania umowy o pracę lub na pozornym, niewystarczająco jasnym i konkretnym jej wskazaniu. Kwestia dostatecznie konkretnego i zrozumiałego dla pracownika wskazania przyczyny jest podlegającą ustaleniu okolicznością faktyczną.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Jerzy Kwaśniewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2000 r. sprawy z powództwa Wojciecha B. przeciwko Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w O.W. o odszkodowanie, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu z dnia 25 marca 1999 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Ostrowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 29 grudnia 1998 r. przywrócił powoda Wojciecha B. do pracy w pozwanym Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w O.W. na dotychczas zajmowane stanowisko. Sąd ten ustalił, że Wojciech B. był zatrudniony w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w O.W. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od 15 marca 1995 r. na stanowisku kierownika działu świadczeń pomocy społecznej, a następnie od 14 kwietnia 1995 r. jako zastępca dyrektora.

Od początku zatrudnienia aż do lipca 1998 r. nie zgłaszano żadnych zastrzeżeń do wykonywania przez powoda jego obowiązków, ani też nie był on karany dyscyplinarnie. W dniu powrotu do pracy z urlopu wypoczynkowego (21 lipca 1998 r.) powód otrzymał pisemne oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę z dniem 31 października 1998 r. z powodu braku nadzoru nad realizacją pla-

nów w zakresie podległego działu dodatków mieszkaniowych i powstałych z tego tytułu konsekwencji. Wcześniejsze rozmowy powoda z dyrektorem Ośrodka nie wskazywały na możliwość zwolnienia.

Sąd Pracy uznał, że stwierdzenie zawarte w oświadczeniu pracodawcy z 21 lipca 1998 r. nie spełnia wymogów z art. 30 § 4 KP, gdyż jest zbyt ogólne i nie pozwala pracownikowi ani Sądowi ocenić czy i jaka przyczyna wypowiedzenia w rzeczywistości istnieje. Nie wynika z niego czego dotyczył brak nadzoru, czy chodziło o plany finansowe (lub inne) działu dodatków mieszkaniowych, nie wskazuje też, jakie konsekwencje powstały z tego tytułu.

Wyrok ten zaskarżył pozwany.

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu wyrokiem z dnia 25 marca 1999 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 5976,21 zł tytułem odszkodowania. Sąd Okręgowy podzielił ustalenie, że przyczyna wypowiedzenia podana została powodowi w sposób zbyt ogólnikowy, powtórzono sformułowania zawarte w zakresie obowiązków i czynności powoda. Prawie takie same sformułowania zawierał zakres obowiązków dyrektora Ośrodka. Zgodnie z regulaminem organizacyjnym dyrektor nadzorował właściwe sporządzenie i realizację planów Ośrodka. Zakres czynności, uprawnień i odpowiedzialności dyrektora obejmował nadzór nad wykonaniem zadań w zakresie przyznania dodatków mieszkaniowych. Tak samo w § 7 ust. 1 statutu pozwanego przewidziano odpowiedzialność dyrektora za właściwe sprawowanie nadzoru nad przyznawaniem świadczeń z pomocy społecznej i dodatków mieszkaniowych. W tych okolicznościach brak konkretyzacji, jakich faktycznie zaniedbań dopuścił się powód stanowi naruszenie art. 30 § 4 KP. Brak konkretyzacji dotyczy też skutków, jakie swoim zaniedbaniem miał spowodować powód.

Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że stawiany powodowi zarzut jest też merytorycznie chybiony. „Nie można odmówić Wojciechowi B. racji, kiedy pisze w pozwie, że nie on, czy nie tylko on, jest odpowiedzialny za skutki w postaci zaistniałych opóźnień w wypłacie dodatków mieszkaniowych”. To dyrektor Ośrodka był zobowiązany do właściwej kontroli realizacji planu Ośrodka. W tym zakresie „sprawowanie nadzoru nad wykonaniem zadań w zakresie przyznawania dodatków mieszkaniowych – pkt 9 zakresu czynności dyrektora jest zapisem bardziej czytelnym niż sprawowanie nadzoru nad pracą tego działu – pkt 6 zakresu czynności powoda”.

Uznając apelację pozwanego za niezasadną, Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu Rejonowego wobec zmiany żądania przez powoda.

Pozwany wniósł kasację od tego wyroku, zarzucając naruszenie prawa materialnego polegające na „błędnej wykładni oświadczenia woli pozwanego zawartego w piśmie z dnia 21 lipca 1998 r. w zakresie określającym przyczyny wypowiedzenia powodowi umowy o pracę za wypowiedzeniem na skutek naruszenia wskazówek interpretacyjnych zawartych w art. 65 § 1 KC” i „błędnej subsumcji polegającej na przyjęciu, że nie została prawidłowo wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie (art. 30 § 4 KP) a w następstwie, że naruszono przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę ze skutkiem zastosowania sankcji z art. 45 § 1 KP”. „Z ostrożności procesowej” podniesiono też zarzut naruszenia prawa procesowego „poprzez przekroczenie granic kognicji Sądu Odwoławczego, który rozpoznając apelację od wyroku Sądu I instancji opartego na przesłance formalno-prawnej (art. 30 § 4 KP) i nie przeprowadzając w ogóle postępowania dowodowego wypowiedział się wiążąco co do kwestii rzekomej bezzasadności wypowiedzenia, tj. przesłanki materialno-prawnej. Uchybiono w ten sposób przepisowi art. 382 KPC i naruszono prawo pozwanego do obrony”.

Kasacja zawiera wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrowie Wielkopolskim.

Powód wniósł o oddalenie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ponieważ Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach kasacji (art. 393¹¹ KPC), które wyznaczają przytoczone w niej podstawy, rozważania mogą obejmować jedynie weryfikację zarzutów naruszenia wskazanych w kasacji przepisów prawa. Rozpocząć je należy od zarzutu naruszenia przepisu postępowania, chociaż został on podniesiony tylko „z ostrożności procesowej”. Wbrew twierdzeniom kasacji Sąd odwoławczy może rozpoznać sprawę również w innej płaszczyźnie niż ta, do której ograniczył swe rozważania Sąd pierwszej instancji. Postępowanie apelacyjne jest kontynuacją postępowania pierwszoinstancyjnego, a z art. 382 KPC nie wynika jego przedmiotowe ograniczenie. W kasacji nie podniesiono natomiast zarzutu, który pozwalałby na weryfikację prawidłowości dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych ani oceny zasadności wypowiedzenia. Brak zasadności dokonanej przez

pozwanego wypowiedzenia był dodatkową przesłanką uwzględnienia powództwa, skoro wystarczającym powodem było stwierdzenie naruszenia przepisu o wypowiedaniu umów o pracę – art. 30 § 4 KP. Nie zostało więc również wykazane, by ewentualne naruszenie art. 382 KPC miało wpływ na treść orzeczenia.

Naruszenie art. 30 § 4 KP może polegać – i tak należy rozumieć ten przepis – na niewskazaniu w ogóle przyczyny bądź na pozornym, niewystarczająco jasnym jej wskazaniu. Kwestia dostatecznie jasnego i konkretnego wskazania przyczyny jest przede wszystkim okolicznością faktyczną podlegającą ustaleniu. W kasacji nie zostało podważone, poprzez podniesienie adekwatnych zarzutów ustalenie, że podana powodowi przyczyna nie była dostatecznie skonkretyzowana. Ustalenie potrzebnego w okolicznościach sprawy stopnia konkretyzacji nie jest dokonywane przy zastosowaniu zasad tłumaczenia oświadczeń woli wymienionych w art. 65 § 1 KC. Podana przyczyna wypowiedzenia powinna być dostatecznie skonkretyzowana i jasna przede wszystkim dla adresata – pracownika. Rzeczą sądu rozpoznającego odwołanie od wypowiedzenia jest ustalenie (w razie sporu), czy sformułowanie zawarte w oświadczeniu pracodawcy było dla pracownika dostatecznie zrozumiałe. Zarzucany w kasacji błąd w subsumcji polegałby przede wszystkim na zastosowaniu art. 30 § 4 KP, mimo braku ustaleń wymienionych okoliczności lub w razie jego zastosowania wbrew ustaleniom. Żadna z tych sytuacji nie miała miejsca w rozpoznawanej sprawie. Sąd Okręgowy prawidłowo zinterpretował art. 30 § 4 KP i jego zastosowanie było odpowiednie do ustalonego a niezakwestionowanego skutecznie w kasacji stanu faktycznego.

Wobec powyższego należało oddalić kasację jako pozbawioną usprawiedliwionych podstaw (art. 393¹² KPC).

=====